

Література:

1. Безрукова В.С. Интеграционные процессы в педагогической теории и практике / В.С. Безрукова – Екатеринбург: гос. инж.-проект. ин-т, 1994. – 152 с.
2. Зимняя И. А. Интегративный подход к оценке единой социально-профессиональной компетентности выпускников вузов / И. А. Зимняя, Е.В. Земцова // Высшее образование сегодня. – 2008. – №5. – С. 14-19.
3. Педагогика и психология высшей школы / под. ред. И.В. Самыгина. Серия «Учебники, учебные пособия». Ростов-на-Дону: «Феникс», 1998. - 544 с.

СПЕЦИФІКА НАВЧАННЯ ГОВОРІННЯ СТУДЕНТІВ МАГІСТРАТУРИ ТЕХНІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

О.В. Ващило

викладач,

Національний технічний університет України «КПІ»

На сучасному етапі розвитку економіки, науки, культури виникає потреба налагодження ділових контактів із зарубіжними партнерами. За таких умов на перший план виходить необхідність професійного оволодіння іноземними мовами.

Відповідно до Програми з англійської мови для професійного спілкування [2, с. 2], випускник магістратури технічних спеціальностей має володіти іноземною мовою на рівні С1-С2. Згідно із Загальноєвропейськими Рекомендаціями з мовної освіти даний рівень передбачає здатність студента:

- розуміти широкий спектр досить складних та об'ємних текстів і розпізнавати імпліцитне значення;
- висловлюватись швидко і спонтанно без помітних утруднень, пов'язаних з пошуком засобів вираження;
- ефективно і гнучко користуватись мовою у суспільному житті, навчанні та з професійними цілями;

- чітко, логічно, детально висловлюватись на складні теми, демонструючи свідоме володіння граматичними структурами, конекторами та зв'язними програмами висловлювання [1, с. 24].

Приймаючи до уваги зазначені вище вимоги, акцент у галузі навчання іноземних мов у вищій школі має бути зроблений на практичному використанні іноземної мови, а не на пасивному умінні читати і перекладати спеціалізовану літературу.

Навчання говоріння студентів немовного ВНЗ є актуальним предметом дослідження у зв'язку зі зростаючими вимогами до рівня володіння іноземною мовою (за незмінної кількості аудиторних годин) та необхідністю розробки ефективніших підходів до навчання говоріння із урахуванням особливостей професійної діяльності майбутніх фахівців. Крім того, методика навчання говоріння студентів магістратури технічних спеціальностей не розроблена.

Працюючи над розробкою методики навчання говоріння студентів магістратури технічних спеціальностей потрібно враховувати його специфіку: воно повинно бути професійно орієнтоване. Перші роки навчання присвячені формуванню у студентів загальних комунікативних мовленнєвих компетентностей (лінгвістичної, соціолінгвістичної, прагматичної). На старшому етапі формуються професійно орієнтовані комунікативні мовленнєві компетентності для забезпечення вільного використання студентами мови професії.

Навчаючи говоріння студентів магістратури технічних спеціальностей, необхідно обирати такі види навчальної діяльності, що надають можливість моделювати ситуації професійної діяльності, за яких студенти вирішують професійно орієнтовані завдання засобами іноземної мови. Варто зазначити, що навчальний матеріал має бути пов'язаний із професійною тематикою.

Навчати говоріння (діалогічного та монологічного мовлення) слід із урахуванням принципів (принцип комунікативної спрямованості, принцип моделювання типової комунікативної ситуації, принцип комунікативної діяльності, принцип інтенсивної практики, принцип поетапності мовленнєвих

умінь; принцип адекватності) та категорій (ситуація, роль, позиція, спільність, вид і сфера комунікації) [3, с. 237-238].

Найважливішою категорією є комунікативна (мовленнєва) ситуація. Під терміном «типова комунікативна ситуація» мається на увазі певна уявна структура або модель реального контакту, в якому реалізується мовленнєва поведінка співрозмовників у їх типових соціально-комунікативних ролях [3, с. 237].

Отже, в процесі формування комунікативної компетентності в говорінні студентів магістратури технічних спеціальностей не можна не враховувати його професійно орієнтований характер. Варто обирати види навчальної діяльності, які сприяють вирішенню мовних та пов'язаних із майбутньою професією завдань.

Література:

1. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / Науковий редактор українського видання С.Ю. Ніколаєва. – К.: Ленвіт, 2003. – 273 с.
2. Програма з англійської мови для професійного спілкування. Колектив авторів: Г.Є. Бакаєва, О.А. Борисенко, І.І. Зуєнок та ін. – К.: Ленвіт, 2005. – 119 с.
3. Шмыгина А.М. Лингводидактические основы обучения говорению на иностранном языке. Материалы 77-й Международной научно-технической конференции ААИ. Книга 14. – Московский государственный технический университет «МАМИ», 2012. – С. 235-244.